

Evanghelia zilei 2 octombrie: Îngeri Păzitori

Comentariu la Evanghelia
sărbătorii Sfinților Îngeri
Păzitori: „Îngeri lor, în ceruri,
privesc mereu fața Tatălui meu
care este în ceruri”. Să apelăm
la îngerul nostru păzitor, ca să
ne ajute să ne adresăm lui
Dumnezeu cu deplină
intimitate, cu toată mintea și cu
toată inima, așa cum obișnuia
să facă sfântul Josemaría.

Evangelie (Mt 18,1-5.10)

În ceasul acela au venit discipolii la Isus și i-au spus: „Oare cine este mai mare în împărăția cerurilor?”

Chemând la sine un copil, l-a pus în mijlocul lor și le-a spus: „Adevăr vă spun, dacă nu vă veți întoarce și nu veți deveni asemenea copiilor, nu veți intra în împărăția cerurilor. Așadar, cine se va umili asemenea acestui copil acela va fi cel mai mare în împărăția cerurilor. Și, oricine primește un copil în numele meu, pe mine mă primește”.

„Aveți grijă să nu disprețuiți pe vreunul dintre aceștia mai mici, căci vă spun că îngerii lor în ceruri privesc mereu fața Tatălui meu care este în ceruri”.

Comentariu la Evanghelia

Evanghelia de astăzi ne povestește că, într-o zi, pe când Isus se afla cu ucenicii Săi, „a chemat un copil, l-a pus în mijlocul lor și a zis: Adevăr vă spun: dacă nu vă veți converti și nu veți deveni ca pruncii, nu veți intra în Împărăția Cerurilor” (vv. 2-4).

Când Isus vorbește despre a deveni ca pruncii, nu rostește o naivitate și nici nu folosește un limbaj pur figurativ, ci dezvăluie o realitate profundă care îl ajută pe om să pătrundă în propriul său mister, să conștientizeze importanța valorilor pe care fiecare ființă umană le aduce cu sine în lume și care se exprimă spontan în copilărie. Pierderea simplității, a sincerității, a iubirii curate, a capacității de a se minuna în fața măreției sau frumuseții lucrurilor, a încrederii și a multor altor valori proprii condiției copilărești nu înseamnă un câștig al

maturității, ci o limitare care trebuie restaurată.

Isus, atunci când vorbea despre iubirea Tatălui față de copii și față de cei care devin ca pruncii, a spus:

„Feriți-vă să disprețuiți pe unul dintre acești micuți, căci vă spun: îngerii lor, în ceruri, văd pururi Fața Tatălui Meu care este în ceruri” (v. 10). „Întemeiată pe acest text și pe altele inspirate – amintea Mons.

Javier Echevarría – Biserica învață că «de la începutul ei până în ceasul morții, viața omului este înconjurată de ocrotirea și de mijlocirea lor»[1].

Și face proprie o afirmație frecventă în scrierile Părinților Bisericii:

«Fiecare credincios are lângă el un înger ca protector și păstor pentru a-i conduce viața»[2]. Dintre spiritele cerești, îngerii păzitori au fost așezați de Dumnezeu lângă fiecare bărbat și fiecare femeie. Ei sunt prietenii și aliații noștri apropiați în lupta care ne pune în față – așa cum afirmă

Scriptura – uneltirile diavolului”[3].
De aceea sfântul Josemaría
recomandă: „Recurge la Îngerul tău
Păzitor în ceasul încercării, și te va
apăra împotriva diavolului și-ți va da
sfinte inspirații”[4].

Într-o zi ca aceasta, pe 2 octombrie
1928, ziua îngerilor păzitori, s-a
născut Opus Dei. Dumnezeu a voit să
pună în inima bine dispusă a
sfântului Josemaría neliniștea divină
de a face să ajungă la toți chemarea
universală de a căuta sfințenia în
viața obișnuită, sfințind realitățile
profesionale și familiale ale vieții
cotidiene.

În fiecare an, la această dată, inima
lui se înălța cu simplitate
copilărească spre Domnul, în acțiune
de mulțumire, și apela la îngerul său
păzitor ca să-l ajute să se adreseze lui
Dumnezeu cu deplină intimitate, cu
toată mintea și cu toată inima. „În

această dimineață – scria la 2
octombrie 1931, la trei ani după – am
stat mai mult cu Îngerul meu. L-am
măgulit și i-am spus să mă învețe să-
L iubesc pe Isus, măcar, măcar, așa
cum Îl iubește el”[5]. Iar rugăciunea
sa a curs pe un făgaș profund și
senin: „Ce lucruri copilărești I-am
spus Domnului meu! Cu încrederea
încrezătoare a unui copil care
vorbește cu Marele Prieten, a cărui
iubire este sigură: Să trăiesc doar
pentru Lucrarea Ta – Ți-am cerut –,
să trăiesc doar pentru Gloria Ta, să
trăiesc doar pentru Iubirea Ta [...].
Mi-am amintit și am recunoscut cu
loialitate că totul fac rău: aceasta,
Isuse al meu, nu Te poate surprinde:
e imposibil să fac ceva bine. Ajută-
mă Tu, fă-o Tu pentru mine și vei
vedea ce bine va ieși. Apoi, cu
îndrăzneală și fără a mă abate de la
adevăr, Îți spun: satură-mă, îmbată-
mă cu Spiritul Tău și astfel voi face
Voia Ta. Vreau s-o fac. Dacă nu o fac
este... că nu mă ajuți. Și au fost și

afecte de iubire pentru Mama și Doamna mea, și mă simt chiar acum foarte fiu al Tatălui-Dumnezeu”[6].

[1] *Catehismul Bisericii Catolice*, nr. 336.

[2] Sfântul Vasile, *Contra Eunomio* 3, 1 (PG 29, 656B).

[3] Javier Echevarría, *Scrisoare 1.X. 2010*.

[4] Sf. Josemaría, *Drum*, 567.

[5] Sf. Josemaría, *Însemnări intime*, Căiet nr. 4, 307, 2-X-1931

[6] *Ibidem*.

Francisco Varo

pdf | document generat automat din
[https://opusdei.org/ro-ro/gospel/
evanghelia-zilei-2-octombrie-ingerii-
pazitori/](https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-zilei-2-octombrie-ingerii-pazitori/) (10.03.2026)